

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/70/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315215765
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2315215765.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Michala Novotného v právnej veci žalobcu: M. A., nar. XX. U. XXXX, bytom V. G. Z., C. XXXX/XX, zast. advokátkou: JUDr. Beáta Polyáková, Nitra, Štefánikova 7, proti žalovanému: K. O., nar. X. Q. XXXX, bytom I. C., I. XXX/XX, zast. advokátom: JUDr. Vladimírom Haládkom, Galanta, Clementisove Sady 1616, o povolenie obnovy konania, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 5C/459/2015-68 zo dňa 14. februára 2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi sa priznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania v 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 26C/20/2011, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v prejednávanej veci boli splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania. V súdenom prípade žalobca podal žalobu na obnovu konania voči rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 26C/20/2011-196 zo dňa 9.12.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/142/2014-223 zo dňa 23.3.2015, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 5.5.2015. Žalobcom podaná žaloba na obnovu konania tak smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému Civilný sporový poriadok jej podanie pripúšťa. Žaloba na obnovu konania bola podaná oprávneným subjektom, teda žalobcom, ktorý bol v konaní sp. zn. 26C/20/2011 stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Pokiaľ ide o včasnosť podania žaloby na obnovu konania, v danom prípade bola zachovaná tak objektívna, ako aj subjektívna lehota. Z obsahu spisu súd zistil, že žaloba na obnovu konania bola doručená súdu dňa 26.6.2015, pričom z podacej pečiatky Okresného súdu Galanta vyplýva, že sa nejednalo o osobné podanie, teda žaloba musela byť podaná na pošte. V spise však nie je založená obálka, v ktorej bola žaloba s prílohami súdu doručená. Žalobca tvrdil, že žalobu podal na pošte dňa 25.6.2015 a ako dôkaz predložil poštový podací lístok, z ktorého vyplýva, že žaloba bola podaná na pošte v tento deň. Protistrana túto skutočnosť nespochybnila. Bez ohľadu na vyššie uvedené, keďže žaloba bola doručená súdu dňa 26.6.2016 je zrejmé, že žaloba bola podaná v rámci 3-ročnej objektívnej lehoty, ktorej začiatok je zákonom stanovený od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (5.5.2015). Subjektívna trojmesačná lehota na podanie žaloby na obnovu konania plynula žalobcovi odo dňa, keď sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, kedy mohol dôvod obnovy uplatniť. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania musí byť dodržaná v rámci objektívnej trojročnej lehoty, ktorá plynie od právoplatnosti rozhodnutia. Odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania zákon nepripúšťa. Začiatok 3-mesačnej subjektívnej lehoty je stanovený subjektívnym momentom dozvedenia sa o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym okamihom, od ktorého sa dôvod obnovy konania mohol uplatniť. Ako už uviedol odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí s poukazom na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 285/2015 z

10. júna 2015, podstatou subjektívnosti lehoty je, že sa začiatok jej plynutia odvodzuje od subjektívneho momentu, t. j. od momentu, kedy subjekt, na ktorý sa právna norma viaže, subjektívne vnímal určitú skutočnosť vonkajšieho sveta. Z obsahu pripojeného trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/90/2013 vyplýva, že žalobca (v trestnom konaní v procesnom postavení poškodeného) nebol prítomný na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok v predmetnej trestnej veci č.k. 2T/90/2013-178 zo dňa 3.3.2015 a tento podľa doručky prevzal dňa 4.4.2015. Od tohto okamihu mu teda začala plynúť subjektívna trojmesačná lehota na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle § 403 ods. 1 C. s. p. a táto by uplynula dňa 6.7.2015 (dátum 4.7.2015 pripadol na sobotu). Žaloba bola podaná na súde dňa 26.6.2015, teda v zákonnej subjektívnej trojmesačnej lehote. Žalobca v žalobe uvádzal, že o rozhodnutí v trestnom konaní č. k. 2T/90/2013-178 zo dňa 3.3.2015 sa dozvedel dňa 25.3.2015, avšak z doručky založenej v trestnom spise vyplýva, že v tento deň bola zásielka adresovaná poškodenému (žalobcovi) len uložená na pošte a tento si ju prevzal až dňa 4.4.2015. Teda až týmto dňom mu začala plynúť subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania. Žalobca tiež preukázal dôvod obnovy konania a to rozhodnutie - rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 2 T/90/2013-178 zo dňa 3.3.2015, ktoré sa týka strán sporu a predmetu pôvodného konania a ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a môže privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Týka sa posúdenia prejudiciálnej otázky, ktorú súd v pôvodnom konaní vyhodnotil inak. Predmetným rozsudkom bol totiž žalovaný uznaný za vinného, že vylákal od žalobcu (poškodeného) sumu vo výške 4.100 eur, z ktorej čiastky sumu 1.500 eur vrátil. Je pritom zrejmé, že žalobca nemohol toto rozhodnutie použiť v pôvodnom konaní, keď reálnu možnosť oboznámiť sa s obsahom tohto rozhodnutia získal až jeho dorúčením, t. j. dňa 4.4.2015 (rozsudok odvolacieho súdu v pôvodnom konaní bol vyhlásený dňa 23.3.2015). Pokiaľ ide o námietky žalovaného, že nárok v pôvodnom konaní bol uplatňovaný titulom zmluvy o pôžičke, súd jednak poukazuje na rozsudok zo dňa 9.12.2013 č. k. 26C/20/2011-196, z ktorého vyplýva, že súd sa zaoberal možnosťou kvalifikovania uplatneného nároku aj ako bezdôvodného obohatenia, avšak na druhej strane je potrebné konštatovať, že právna kvalifikácia žalobou uplatneného nároku je vecou súdu a podstatné je, že žalobca v pôvodnom konaní žaloval o zaplatenie sumy 2.600 eur.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v celom rozsahu prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že odvolací súd zamietne návrh na obnovu konania. Uviedol, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca mal možnosť v čase prejednávania veci na Okresnom súde Galanta sp. zn. 26C/20/2011 možnosť požiadať o prerušenie konania, pretože už v tom čase bolo vedené trestné konanie č. k. 2T/90/2013 proti žalovanému a to do jeho skončenia, ktorú možnosť nevyužil, preto sa sám pripravil o možnosť využiť výsledok trestného konania vo svoj prospech.

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolaní (§ 380 ods. 1 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C. s. p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

4. Súdom prvej inštancie bol zistený a pre odvolací súd je podľa § 383 C. s. p. záväzný skutkový stav reprodukovaný v odseku 18 tohto rozsudku, ktorý žalovaný nijako nespochybnil, a preto ho odvolací súd ani nemôže preskúmať (§ 380 C. s. p.).

5. Odvolateľ vo svojom odvolaní nijako nespochybnil ani právne závery súdu prvej inštancie ohľadom splnenia podmienok na povolenie obnovy konania. Pretože odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 C. s. p.), nemôže teda tieto právne závery podrobiť prieskumu. Z uvedených dôvodov tak odvolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 378 ods. 2 C. s. p.).

6. K odvolacej námietke žalovaného odvolací súd udáva, že ustanovenie § 164 C. s. p. (do 30. júna 2016 § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) upravuje tzv. predbežnú (prejudiciálnu) otázku, ktorou sa rozumie

taká otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Na jej vecné rozhodnutie však nie je príslušný súd, pred ktorým prebieha dané súdne konanie, ale iný orgán, prípadne súd. Ide teda o otázku, ktorá môže byť predmetom samostatného konania. Pokiaľ sa takáto zákonom predpokladaná prekážka vyskytne počas súdneho konania je len na úvahe súdu, či konanie preruší alebo bude v konaní pokračovať ďalej, pretože z dikcie ustanovenia (ani za účinnosti O. s. p.) nevyplýva povinnosť súdu konanie prerušiť.

7. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je tak vo výroku vecne správny. Preto ho odvolací súd podľa § 387 C. s. p. potvrdil (výrok I).

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p. tak, že procesne plne úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (žalobca), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalovaná), keď nevidel dôvod pre aplikáciu § 257 C. s. p. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie za podmienok ustanovených v § 420 a § 421 C. s. p. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozsudku na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ak nejde o prípady § 429 ods. 2 C. s. p. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.